

svares udelukkende af selve det Aars Indtægt, hvori Skatten udredes, men at det maaskee netop kan siges, at den ialfsald deelvis svares af Overskudet eller det Opsparede fra det foregaaende Aar. Da den høitærede Finanzminister ifjor var saa god at lade os slippe for Indkomstskat, blev det som een af de vægtigste Grunde anført, at Høsten i det Aar, hvorefter Skatten skulde beregnes, havde været meget daarlig; men derimod blev det ikke anført, at den ventedes at blive meget daarlig i det Aar, da Skatten skulde udredes. Men, selv om jeg vilde indrømme Rigtigheden af denne Betragtning, skal jeg bemærke, at det ikke er nok, om man ogsaa har Visshed, eller det er da kun Sandsynlighed for, at den Maalestof, man henter fra det foregaaende Aars Indtægt, er urigtig, men man maa have Visshed eller dog Sandsynlighed for, at en anden Maalestof er rigtig; men den Sikkerhed har man ikke ifølge Forslaget under Nr. 7. Intet forekommer mig nemlig at være mere vilkaarligt, end at den, der har overtaget en Virksomhed, skal svare Skat af den Indtægt, som denne Virksomhed i det foregaaende Aar har givet — hvem? Ikke ham, men en anden Person. Hvor mange Virksomheder er der ikke, hvor Indtægten væsentlig afhænger af det reent Personlige, af det personlige Talent, den personlige Dygtighed, den personlige Lykke. Lad os sætte det Exempel, at en Mand overtager en Fabrik efter en Anden; den forrige Eier har paa Grund af sit Talent skaffet en stærk Søgning til Fabrikken og derved en betydelig Indtægt af den; den nye Eier derimod er maaskee ikke i samme Tilfælde som den forrige; men kommer dog til at svare Skat af den Indkomst, som den tidligere Eier ved sit Talent har skaffet, skjøndt det er en Indtægt, som han selv slet ikke har havt og muligens heller ikke nogenstunde vil faae. Det samme gjælder om en Handel, og det gjælder i en noget mindre Grad ogsaa om en Landeieendom. Jeg vilde bedre kunne forstaae, om man sagde, at Vedkommende skulde svare Skat af den Indtægt, som den overtagne Virksomhed havde givet ham selv i en Deel af det foregaaende Aar, beregnet forholdsvis for hele Aaret. Dette vilde som sagt forekomme mig at være

en noget bedre Bestemmelse, skjøndt ogsaa den kunde føre til store Ubilligheder, idet der jo ikke er nogensomhelst Garanti for, at Indtægten er ligelig for de forskjellige Dele af Aaret; men at bestemme, at den Vedkommende skal svare Skat af den Indtægt, som en Virksomhed har givet en Anden i det foregaaende Aar, forekommer mig beynnderligt og aldeles urigtigt. Muligen vilde man indvende, at den, der saaledes overtager en Virksomhed, jo ved Kjøbesummens Beregning kan tage Hensyn til den Skat, han vil komme til at svare i det følgende Aar; men for det Første tror jeg, at det er illusorisk at troe, at et saadant Hensyn vil komme i Betragtning ved Beregningen af Kjøbesummen, og desuden er det dog i og for sig en mindre rimelig Forbring, at man ved Kjøb og Salg skal betale den Skat, som Staten uretfærdig kræver af Kjøberen i det følgende Aar. Der er eet Tilfælde, hvor en Regel omtrent af den Bestaffenhed, her er Tale om, har meest for sig, nemlig hvor der er Tale om Arv; der vil jeg indrømme, at der vistnok er nogen Grund til at komme med en ny Regel, og det er vistnok ogsaa det Tilfælde, som har givet den nærmeste Anledning til, at man har opstillet et saadant Forslag som det her omhandlede. Jeg indrømmer, at hvis man her særligt fastholdt de tidligere Regler, vilde let det Forhold fremkomme, at en Indtægt slet ikke blev beskattet i eet Aar; det er fuldkomment vist, og i dette Tilfælde vil jeg ogsaa indrømme, at der kunde være nogen Rimelighed for denne Regel. Ganske vist vil den ingenlunde i alle Tilfælde være billig; thi det kan jo meget vel være, at vedkommende Arving, som har overtaget Formuen, ikke blot i det Aar, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, men heller ikke i det følgende Aar faaer nogensomhelst Indtægt af Arven, idet det saare let kan være, hvor der er offentligt Skifte, eller Processer i Boet, at dette kommer til at henstaae i over et Aar, saa at Indtægten af Formuen heller ikke falder i det Aar, hvor Skatten skal svares; men saadanne Tilfælde kunde man muligens see bort fra, og ialfsald indrømmer jeg, at en saadan Regel her kan være rigtig og forstandig. Derimod at give den et saadant Omfang, som den her har